

ще забележимъ да се мѣркатъ малки лъскави луспички. Едни отъ тѣхъ иматъ бѣлъ, други — тъменъ цвѣтъ. Какви сж тия луспички? Тѣ сж минералъ, известенъ въ науката съ името **слюда**. Бѣлитѣ луспички сж **бѣла слюда** или **московитъ**, а чернитѣ — **черна слюда** или **биотитъ**.

Да вземемъ една слюдена луспичка и почнемъ да я огъваме. Ще видимъ, че тя е доста жилава и не така лесно може да се пречупи. Съ върха на едно остро ножче можемъ лесно да разцепимъ луспата на нѣколко по-тънки, защото слюдата има **свършена цепителностъ**. Тънкитѣ луспички ставатъ прозрачни. Ако поставимъ слюдата въ силенъ огънь (при висока температура), тя нѣма да се разтопи.

Слюденитѣ луспички иматъ много гладка повърхностъ. Силно отразаватъ свѣтлината и блещатъ, затова казваме, че тѣ иматъ **блѣсъкъ**, който много подхожда на блѣсъка на металитѣ, нареченъ **металически блѣсъкъ**.

Често пѣти неопитнитѣ хора, благодарение на този блѣсъкъ, смѣтатъ слюденитѣ луспички, било то въ пѣсъка или въ скалитѣ, за злато, което сжщо така се явява въ пѣсъка като лъскави луспички. Какъ ще различимъ тогава слюденитѣ луспи отъ златнитѣ? Много лесно.

Благодарение на това, че златото е много тежко, златнитѣ луспи не плуватъ въ водата, а веднага падатъ въ дъното на чашата, по-скоро отколкото — пѣсъкътъ. Златото, както и всички метали, се кове, има **ковкостъ**, а това свойство слюдата нѣма. Ударете слюдена луспа съ чукъ, макаръ и мжно, тя ще се разтроши, а златната ще се сплещи. Златото при висока температура се топи, а слюдата никога, затова много пѣти върху вратитѣ на желѣзни печки се поставятъ голѣми прозрачни слюдени плочки. Въ военнитѣ параходи, вмѣсто стѣкла, поставятъ слюдени плочки, защото тѣ сж жилави и не се пукатъ отъ сътресението на въздуха презъ време на бой.

Понеже слюденитѣ луспички сж леки и плуватъ въ водата, лесно можемъ да ги стдѣлимъ, чрезъ промиване. Тогава въ чашата ще останатъ тежкитѣ пѣсѣчни зърна. Да разгледаме и тѣхъ. Тѣ сж преди всичко отъ различна величина. По-едритѣ, като потежки, ще се утаятъ най-напредъ; а следъ това — дребнитѣ. Всички тѣзи зърна се състоятъ отъ другъ единъ много разпространенъ въ природата минералъ, нареченъ **кварцъ**. Преди всичко той е много твърдъ. Съ него можемъ да дращемъ по стѣклото, по металитѣ и пр.